

Jusfitsministeren: Det ærede Medlem, som nu satte sig, endte med de Ord: „Jeg troer, at dette Lovudkast er et meget uheldigt Forsøg“; sidste Gang, vi forhandlede disse Love, bemærkede han, at man maatte erkjende, at det ikke var noget „uheldigt“ Forsøg. Jeg vil ikke nægte, at da jeg hørte denne Yttring, fattede jeg særdeles høje Tanker om Forslaget; thi at faae den Karakter for et Regjeringsforslag af den ærede Taler, at det ikke er uheldigt, maa omtrent være det samme som, at det maa ansees for et ganske fortræffeligt Arbejde. Det synes derfor, at den ærede Talers Ord idag staae i en paafaldende Uoverensstemmelse med hans Ytringer fra sidst. Den Maade, hvorpaa han har betegnet det Forslag, som i det foreliggende Lovudkast er gjort til at faae Politiforholdene i Kongeriget ordnede, kan i Korthed sammenfattes saaledes, at Forslaget hviler paa et meget uheldigt Grundlag; og at det tilfidesætter de Hensyn, som det er fornødent at tage, for at faae det gennemført paa en hensigtsmæssig Maade. Jeg maa imidlertid tilstaae, at jeg ikke har været istand til i det Hele at følge de forskellige Betragtninger, som det ærede Medlem har anstillet angaaende Maaden, hvorpaa man overhovedet skulde gaae frem ved Ordningen af Politivæsenet; og skjøndt jeg har hørt til med den største Opmærksomhed og i yderste Grad bestræbt mig for at sthyde det til Side, som forekom mig at være uden Betydning, og derimod at tilegne mig det; som kunde have et væsentligt Indhold, har det dog ikke været mig muligt at finde en Traad, der kunde veilede mig gennem det ærede Medlems Foredrag. Kun saa Meget har jeg kunnet opfatte som Noget, der maatte høre til dets væsentligere Bestanddele: at Politiet udenfor Kjøbenhavn burde indrettes paa samme Maade som i Kjøbenhavn, og at det maatte være den samme Tanke, der gik derigennem, at ligesom Kjøbenhavn dannede en Politikreds, skulde ogsaa de vedkommende Amter hvert for sig danne en Politikreds og være raadige over, hvorledes Politiet skulde dannes. En Bemærkning, der i den Henseende faldt, kunde ganske vist — dens Rigtighed nemlig forudsat — have nogen Betydning. Det er den, som det

ærede Medlem gjorde ved at omtale Politiet i de forskjellige Amter, idet han fremhævede Forholdene der som: „De rolige, stikkelige og fredelige Forhold“. Det er nu vistnok, at kunde man tale om det øvrige Land i Medfør af den Tilstand, som hersker i Kjøbenhavn, saaledes, at kunde man rose de rolige, stikkelige og fredelige Forhold, hvorunder Befolkningen paa alle Steder lever, og kunde samtlige Amter sige: Vi leve, i Modsætning til Kjøbenhavn, under saa idylliske Forhold, at vi ikke behøve at bryde os synderligt om Politiet — ja saa var det ærede Medlems Udsagn begrundet, men saaledes forholder det sig i Virkeligheden ikke. Det, som nu i dette Dieblisk skulde være min Opgave, var at underkaste det ærede Medlems Anhydninger med Hensyn til Politiets Ordning udenfor Kjøbenhavn en Kritik; men da jeg, som sagt, ikke har været istand til at fatte den Tanke, eller de Hovedtanker, som han ved sit Foredrag vilde gjøre gjældende, saa vilde en saadan Kritik paa sine Steder vistnok blive stærkt forfeilet, og i det Hele langtfra være tilfredsstillende. Men saa Meget er vist, at, er der Spørgsmaal om at ordne Politiet, saaledes at det skal kunne blive istand til at tilfredsstille de Fordringer, som ere fornødne med Hensyn til hele den Omdannelse, hele den Reform af Retspleien og de øvrige Forhold, der skal finde Sted, saa gaaer det ikke an, i samme Dieblisk, hvor man indlader sig paa Gjenemførelsen af en Rævningslov, og paa en Inddeling af Kongeriget i Underretskredse, med Hensyn til Politimyndighedens Ordning at anvende en ganske anden Fremgangsmaade, der aldeles vil rive den bort fra det Sammenhæng; hvori den nødvendigtvis staaer til de andre Forhold, og hvori den finder sin Støtte. Det Hele maa danne en Heelhed, der kræver et System, og det er dette System, der er søgt fyldestgjort ogsaa i det Lovudkast, som nu ligger for til Behandling. — Naar den ærede Taler i sit Foredrag har indflettet en Bemærkning med Hensyn til den Maade, hvorpaa der her i Kjøbenhavn er stillet yderligere Fordringer til Forgølsen af Politistyrken, saa vilde jeg ganske vist ikke berøre denne Yttring, naar den stod isoleret; thi her er ikke Stedet, hvor der kan være Tale om at indlade sig paa en Undersøgelse af, hvad der i den Anledning har